

[Eva Møller]

flere delaftaler på disse for menneskeheden så afgørende områder.

Til sidst vil jeg gerne sige, at debatten i dag måske er kommet for tidligt, da vi netop på det sidste møde i Knud Østergaard-udvalget stillede en række spørgsmål og udbad os materiale om SDI. På den anden side er det karakteristiske ved demokrati, at vi har mulighed for at debattere alle spørgsmål, og debatten her sker da også ud fra USAs initiativer på områder, som er offentligt kendt, fordi USA som et demokrati anerkender, at også dets allierede skal have indflydelse på spørgsmål af fælles interesse. Derfor har denne debat – trods det meget lidt konkrete emne: planer, tanker og forskning om det, der hedder SDI, og uden det baggrundsmateriale, vi siden vil få i udvalget – alligevel været nyttig som bekræftelse på vort demokrati og vort fælles ønske om at sikre fred, frihed og stabilitet med anvendelse af færrest mulige våben.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg synes, at det er et mere og mere omsiggribende røgslør, de borgerlige lægger ud over deres holdning til forskningsprogrammet.

Jeg stillede et spørgsmål til udenrigsministeren for lidt siden, som jeg syntes at han skyldte at komme med et svar på allerede på et tidligt tidspunkt i debatten. Det konservative indlæg gør det yderligere påkrævet – af hensyn til at vi kan debattere på grundlag af, hvad regeringen og de borgerlige rent faktisk mener – at vi får svar på det spørgsmål, jeg stillede.

Man siger på den ene side, at man kan spørge, om yderligere forskning i stjernekrigsprogrammet er den rigtige anvendelse af ressourcerne. Det spørgsmål rejste den konservative ordfører. I næste åndedrag understregede den konservative ordfører, at projektet nok er uundgåeligt, og lægger op til passiv accept af det 5-årige milliardprojekt, forskningsprojekt, USA vil sætte i gang. Det er den samme selvmodsigtelse, jeg gjorde opmærksom på lå i udenrigsministerens tale, der også kan fortolkes som en passiv accept af det 5-årige forskningsprogram og forbruget af 300 mia d.kr. i den sammenhæng.

Jeg synes, at regeringen og de borgerlige skylder os at sige rent ud, om de støtter det program, eller om vi kan konstatere det glædelige faktum, at alle i denne sal er modstandere af, at det program skal iværksættes, sådan som det fremgår af de to dagsordener, der indtil nu er foreslået.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg har lige så opmærksomt som den sidste taler lyttet til de to indlæg, der har været tale om, og jeg må sige, at det eneste tågeslør, jeg kan konstatere, er det tågeslør, der synes at hvile over hr. Albrechtsens og andres øjne, og som gør det umuligt at se, hvad denne sag drejer sig om.

Jeg tror, at det var hr. Gert Petersen, der brugte udtrykket accept, godkendelse. Hold da lige op! Man vil da ikke bilde dette tings medlemmer og den danske befolkning ind, at vi skal acceptere, hvad USAs regering laver på det punkt? Det er da at gøre grin med hele debatten, der, som fru Eva Møller sagde det, er en alvorlig debat. Det er at gøre det hele til grin, hvis man tror, at vi skal acceptere noget som helst. Det sidste sted, USA finder på at spørge, er vel i Danmark.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg ved godt, at hr. Erhard Jakobsens ophold dernede i det store, store Europa hos ham har udviklet et kolossalt mindreværds-kompleks med hensyn til det at være dansker – men herregud, sådan kan vi jo alle have vore vanskeligheder.

Jeg kommer herop for at fortælle, at Information i dag bringer et Reutertelegram – det er dateret Luxembourg, den 25. marts 1985 – hvori det hedder: »NATOs forsvarsministre vil på deres todagesmøde i Luxembourg, der begynder tirsdag, forsøge at finde en fælles holdning til præsident Ronald Reagans stjernekrigsplan, der indebærer et rumbaseret forsvar mod sovjetiske raketter.«

Senere:

»NATO har hidtil undgået spørgsmålet, men da Genèveforhandlingerne om atom- og rumvåben er kommet i gang, bliver de NATO-allierede nødt til at finde en fælles holdning til spørgsmålet.«